Una dona de Figueres reclama quasi 3 milions d'euros per una paraplègia

La víctima va patir un accident de trànsit però el cirurgià de l'Hospital li hauria perforat la medul·la i admès que li havia passat dues vegades més



Felicidad amb cadira de rodes a la plaça Josep Pla.

ACN

Una veïna de Figueres reclama gairebé 3 milions d'euros a una asseguradora per haver quedat paraplègica després de ser intervinguda a l'Hospital de Figueres el juliol de l'any passat. La dona va patir un accident de trànsit que li va partir una vèrtebra, però encara podia caminar. En l'operació, el cirurgià li hauria travessat la medul·la amb dos cargols, cosa que l'ha deixat en una cadira de rodes per la resta de la seva vida. Es dóna la circumstància queel cirurgià hauria admès que li havia passat el mateix dos cops més. Una d'aquestes possibles víctimes també està negociant una indemnització.

La Felicidad C.A., 'Feli' pels amics, de 34 anys i d'origen bolivià, fa una dècada que viu a l'Alt Empordà. El vespre del 17 de juliol de l'any passat va tenir un accident de trànsit força greu mentre anava com a copilot al cotxe d'uns amics camí d'Ordis. Però el que es podia haver resolt amb una operació quirúrgica relativament habitual, la col·locació de dos cargols per arreglar la fractura d'una vèrtebra, es va convertir en una perforació de la medul·la espinal que no li permetrà caminar mai més i l'obliga a dependre la resta de la seva vida d'una altra persona per fer activitats bàsiques en el seu dia a dia.

La conductora del cotxe es va saltar un Stop a la N-260 i una furgoneta el va envestir. La copilot, la Felicidad C.A., va ser traslladada a l'Hospital de Figueres, on li van dir que tenia una vèrtebra lumbar fracturada i li van programar una operació quirúrgica per al cap d'una setmana.

"En aquell moment, jo caminava perfectament; vaig demanar de ser intervinguda a la Vall d'Hebron perquè així m'ho havien recomanat, però el doctor que m'atenia a Figueres em va dir que si me n'anava, havia de ser en taxi i sota la meva responsabilitat", relata en declaracions a l'ACN. Finalment, va acceptar sotmetre's a la intervenció a l'Hospital de Figueres. Tant bon punt va sortir de quiròfan, va intuir que alguna cosa havia anat malament. "No notava les cames, no tenia cap mena de mobilitat i això era estrany. En cap moment, el doctor va aparèixer per l'habitació i els infermers tractaven de suplir la falta d'informació", explica.

De fet, en la demanda civil presentada pel seu advocat, a la qual ha tingut accés l'ACN, s'afirma que quan el cirurgià va sortir del quiròfan hauria dit als amics que esperaven la Felicidad: "Ho sento, ho sento, ho sento molt... això només m'ha passat dues vegades més".

El 29 de juliol va ser traslladada a l'hospital de la Vall d'Hebron de Barcelona, on els metges que la van operar li van confirmar els mals presagis. No podria tornar a caminar mai més perquè a Figueres li havien perforat el canal intramedul·lar, és a dir que el cirurgià va cargolar massa a fons dos cargols, va sobrepassar les vèrtebres i va partir la medul·la. "No ho acceptava de cap de les maneres; en aquell moment, vaig voler morir perquè jo sempre he estat una dona molt activa", reconeix mig plorant.

Va estar ingressada a la unitat de lesionats medul·lars de la Vall d'Hebron fins el 30 de novembre, i després va seguir en tractament a la mateixa unitat fins al 23 de desembre d'aquell any. Quan va tornar a Figueres es va canviar de casa perquè el pis on havia viscut fins aleshores era difícilment adaptable a les noves necessitats de mobilitat. Ara resideix només amb la seva filla d'onze anys en una planta baixa i té durant diverses hores dues cuidadores al seu càrrec per ajudar-la en les feines bàsiques com la higiene, vestir-se, fer el menjar o anar al lavabo. Quan surt al carrer ho ha de fer acompanyada d'algú altre perquè té dolors a l'esquena i als braços i no pot empènyer per si sola la cadira de rodes.

Pateix depressió, té incontinència fecal i urinària, per la qual cosa sempre porta un catèter, i diàriament ha d'anar a rehabilitació i prendre's medicació tres cops al dia. Pel carrer ha d'anar amb cadira de rodes autopropulsable i a casa ha de dur pròtesis a les cames i dos bastons per poder caminar. Té incapacitat absoluta laboral a causa de les dificultats de mobilitat, a més dels episodis recurrents de depressió, ansietat, sentiments d'inferioritat, inseguretat i baixa autoestima, així com d'irritabilitat, frustració i dificultat per acceptar la discapacitat. La resta de la seva vida necessitarà unes deu hores setmanals de tractament de fisioteràpia muscular i òssia per evitar complicacions posteriors, a més de nombroses ajudes tècniques i medicació.

"La vida m'ha canviat per complet. Sóc una càrrega i l'únic que vull és que a ningú altre li passi el que m'ha passat a mi. No vull diners, perquè no em tornaran qui era jo abans. Vull que aquest home no segueixi exercint com a metge", diu en to rotund. De fet, la Felicidad fins abans de l'accident cuidava persones grans, i ara és ella la que ha de ser cuidada.

Reclamació judicial

El seu advocat, Emili Ortiz, especialitzat en negligències mèdiques,reclama quasi 3 milions d'euros a

l'asseguradora Zurich, que assegura tant el metge, Luis Manuel V.L., com el cotxe on viatjava la Felicidad i que va ser el culpable de l'accident. Zurich ofereix només 44.413 euros, en concepte de les lesions derivades de l'accident, i ja n'ha pagat 30.000, però es nega a pagar per les conseqüències de l'operació quirúrgica, considerant que no és una negligència, i només admet una invalidesa permanent parcial.

La valoració econòmica de l'advocat es basa en un informe pericial fet pel cap del servei de Rehabilitació del Vall d'Hebron, Miguel Ángel González Viejo, un dels majors experts en la matèria. Tenint en compte l'esperança de vida de les dones, i per tant els anys que li queden de vida a la víctima, considera que necessitarà uns 616.000 euros en elements mecànics com cadires de rodes i altres, uns 511.000 euros per a una persona que l'ajudi tota la vida, uns 943.000 euros en fisioteràpia, i uns 825.000 euros més d'indemnització pels dies de baixa, les seqüeles estètiques, el dany moral i la incapacitat laboral.

En declaracions a l'ACN, Ortiz diu que no vol actuar penalment contra el metge, sinó que la dona tingui els mitjans econòmics suficients per viure bé la resta de la seva vida. El proper 5 d'octubre hi haurà una vista oral per abordar el cas en un jutjat de primera instància de Barcelona. L'Hospital de Figueres no ha volgut fer cap comentari sobre el cas a l'ACN, que tampoc ha pogut contactar amb el metge. Per la seva banda, el Col·legi de Metges de Girona tampoc ha volgut entrar a valorar-lo, però ha confirmat que aquest cirurgià fa molts anys que fa aquest tipus d'operacions a l'Hospital de Figueres i no els consten altres queixes. Així mateix, consideren normal que els pacients reclamin quan una operació comporta resultats negatius de forma "accidental".

Una possible víctima anterior del mateix metge

L'advocat de la Felicidad també defensa una altra possible víctima del metge Luis Manuel V.L., Carme A., una dona de més de 72 anys que va caure per les escales de casa seva, a Figueres, el gener del 2013. Segons ha explicat a l'ACN la seva filla, li va sortir un gran hematoma a l'esquena que li feia molt de mal, però després d'una radiografia a l'Hospital de Figueres li van dir que no era res important. Com que la situació no millorava van anar diverses vegades més a urgències de l'hospital i del CAP, però sempre li deien que el mal era només pel cop i per l'artrosi.

No obstant això, sis mesos després, cap al juny del 2013, el dolor va augmentar i li va començar a afectar el caminar. Unes dues setmanes després la dona va quedar totalment "clavada" i ja no podia desplaçar-se per si mateixa. La van fer reposar a casa i una ressonància magnètica va detectar una hèrnia discal. La va operar el mateix metge Luis Manuel V.L., que li hauria col·locat una placa. En sortir del quiròfan, la dona podia aixecar les cames, però no flexionar-les, suposadament pel pinçament d'algun nervi. La van operar per segona vegada i aleshores ja no podia ni moure les cames.

Al centre hospitalari van admetre que era conseqüència de l'operació i van oferir a la família la possibilitat d'anar

a centres de referència com l'Hospital Vall d'Hebron de Barcelona o l'Institut Guttman per intentar millorar la mobilitat. No obstant això, la llista d'espera era de diversos mesos. L'1 de juliol del 2013 la dona va entrar en coma i li van detectar una meningitis. A l'Hospital Josep Trueta de Girona van dir a la família que era molt estrany que des de Figueres no l'haguessin enviat abans cap allà, i la dona va quedar ingressada a l'UCI i a la planta de neurocirurgia fins l'octubre. Després va passar a un centre sociosanitari de Girona i finalment a un de Figueres, el Bernat Jaume, on hi va estar fins l'agost del 2015.

La dona ara té una lesió medul·lar i porta implantat un drenatge al cap que li pot facilitar infeccions. La seva filla explica que la vida els ha canviat completament, perquè cal estar pendent de la seva mare tot el dia. No obstant això, la mateixa companyia asseguradora tampoc reconeix la negligència, i per això segurament l'advocat Emili Ortiz interposarà una altra demanda civil. Justament, en la demanda de la Felicidad també s'esmenta aquest cas per donar força a l'argumentació que no va ser un simple accident mèdic, sinó una negligència per mala praxi.

Font del document:
http://www.emporda.info/sucessos/2016/10/03/dona-figueres-reclama-quasi-3/330813.html?utm_source=rss